Sægyðjan

(Ég vildi helst hvíla)

Sr. Þorvarður Þorvaldsson

Ísólfur Pálsson, 1889

Moderato
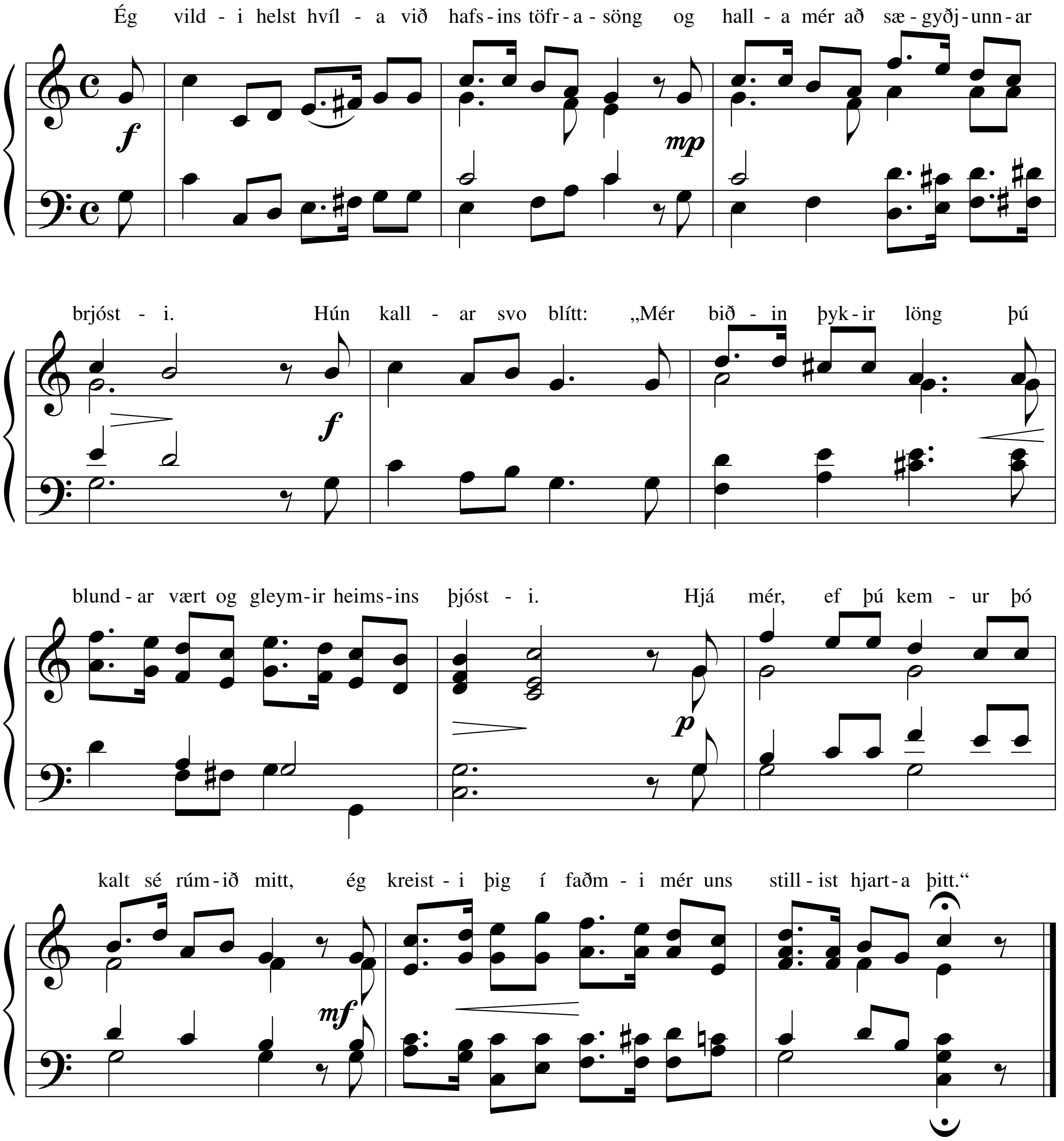
SÆGYÐJAN

Ég vildi helst hvíla við hafsins töfrasöng
og halla mér að sægyðjunnar brjósti.
Hún kallar svo blítt: „Mér biðin þykir löng
þú blundar vært og gleymir heimsins þjósti.
Hjá mér, ef þú kemur þó kalt sé rúmið mitt,
ég kreisti þig í faðmi mér uns stillist hjarta þitt.“

Handrit - Óbreytt: Band 1-118, B08 (frág. m. texta)